

عنوان مقاله:

بازخوانی سه گانه کورش صفوی در سبک هندی پژوهی

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 7، شماره 28 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مجاهد غلامی - عضو هیات علمی/ دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

خرده گیری بر سنت گونه بندی سبک های شعر پارسی و تقسیم آن به خراسانی، عراقی، هندی و بازگشت، پیشنهاد مدل نوینی در این باره و بحث بر سر سبک هندی و کیفیت تکوین آن، موضوع سه مقاله از دکتر کورش صفوی است: «پیشنهادی در سبک شناسی ادب فارسی»، «نگاهی تازه به نظام سبک شناسی زبان و هنر»، و «نگاهی به چگونگی پیدایش سبک هندی در شعر منظوم فارسی». نگاه صفوی در این مقالات، نگاهی زبانشناسیک و معطوف به نظریه های هاورانک، یاکوبسن و لیچ است. با وجود ستایش برانگیز بودن کوشش صفوی در این باب، می نماید که انتقاداتی به نظریه وی وارد باشد. چنانکه برخی از ایرادات صفوی بر سنت گونه بندی سبک های شعر پارسی، از الگوی پیشنهادی وی نیز برطرف نشده. همچنین به واسطه برخی پارادکس ها و نیز امکان استنباط های خلاف واقع بر مبنای برخی گزاره ها و مواردی دیگر، نظریه صفوی از جهاتی آسیب مند شده است. در این جستار، پس از گزارشی اجمالی از نظریات صفوی در سه گانه مذکور، کاستی های کار مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

amorphous of persian poet's styles, Indian style, Korosh Safavi, گونه بندی سبک های شعر پارسی، سبک هندی، کورش صفوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1835983>

